

Lajmëtari i Radio Marisë

Qershor 2012 Viti IV, Nr. 6

MUAJI I DASHURISË

Të dashur miq!

Tradita e krishterë në muajin qershor e vendos në qendër të vëmendjes Zembrën, prandaj këtë muaj mund ta quajmë edhe muajin e zembrës. Gjatë këtij muaji, secili besimtar ka mundësi ta sodisë Zembrën e Jezusit dhe Zembrën e Marisë. Kremtohen në dy ditë të veçanta si festa e Zembrës së Krishtit dhe si festa e Zembrës së Papërlyer të Zojës. Kremtohen të premten dhe shtunën, pas festës së Trupit dhe të Gjakut të Krishtit.

Gjatë jetës sonë flasim shumë për dashurinë. Sa iu përket fjalëve dhe shprehjeve, jemi shumë bujarë, mirëpo shumë herë nuk jemi aspak të vetëdijsëm se të gjitha ato gjëra që i cilësojmë si dashuri, nuk kanë aspak të bëjnë me dashurinë e vërtetë. Dashuria nuk ka të bëjë me epshin, nuk ka të bëjë me robërimin, me zotërimin, me shfrytëzimin... Dashuri nuk do të thotë të jesh për ndokënd dhe dikush të jetë për ty. Shprehjet që shumë herë i përdorim në realitetet më të mrekullueshme të jetës sonë mbi tokë, në qoftë se shikohen në thellësinë e domethënies së tyre, janë më shumë se të rrezikshme. Shumë herë themi: kam burrin, kam gruan, kam fëmijët, kam të fejuarin, kam të fejuarën, kam mikun, kam miken... Të kem dikë, do të thotë që ai është pronë e imja, është në dorën time, bën siç them unë, shkon ku them unë... Në këtë kuptim, unë jam kryefjala, personi tjetër nuk është person, por gjësend në duart e mia.

Festa e Zembrave të shenjta të Jezusit dhe të Zojës nuk na e japin kuptimin e një dashurie të tillë. Këto dy zemra më thonë: të kam gjetur dhe jetoj për ty, të kam gjetur dhe ta kushtoj krejt kujdesin tim, të kam gjetur dhe jam i gatshëm të bëj çdo gjë për ty.... Në këtë kuptim, dashuria nuk ka aspak egoizëm. Jezusi dhe Zoja na mësojnë që të dhurohemi në përngjasimin e dhurimit që na bën Hyji përmes Zembrës së tij.

Gjatë këtij muaji, Hyji i afrohet secilit njeri dhe i thotë: Unë jetoj sepse dua, pra ndjej dashuri të madhe për ty, të dua, e kërkoj të mirën tënde dhe të gjitha këto në mënyrë të plotë, domethënë pa të mohuar asgjë. Afër meje, ti ke mundësi të rritesh, të realizohesh, të bëhesh më i përsosur, të gëzosh lirinë e vërtetë dhe të plotë.

Të dashur miq, Kisha na thërret që gjatë këtij muaji ta kremtojmë dashurinë, duke u përgjigjur konkretisht në dashurinë e Jezusit që na desh deri në fund. Jezusi ka zemër dhe nga kjo zemër e zbraz dashurinë mbi secilin njeri. Kjo është e vetmja zemër në kuptimin e plotë të fjalës Zembrë.

Tek Ai, kemi mundësi të vijmë të vetëdijsëm se do të na mbrojë, se vetëm Ai mund të na mësojë të dashurojmë. T'i themi

Zembrës së Hyjit me zembrën tonë: "Bëj që zemra ime t'i përngajë Zembrës sate".

"Jezus, derisa të ketë njerëz në tokë, plaga e krahavorit tënd nuk do të mbyllet! Këtu gjithmonë do të ketë mëkatarë që do ta marrin prej teje ujin e faljes. Ti je dera e hapur. Çfarë do të ndodhte me ne po të mbyllej kjo derë? Do të zhdukej drita që na vjen nëpër të, do të zhdukej hiri që hyn nëpër të. Do të zotëronte errësira dhe uria e pashuajtshme... Na dhurove minierën, në të cilën fshihen të gjitha të mirat e amshimit. Ne nuk mund të jemi më të pasur. Mos lejo, o Zemër e shporuar, që të varfërohemi, duke kërkuar dashuri në zemrat e mbyllura. Amen."

Don Preka

**Në këtë numër
do të lexoni:**

Heshtja dhe fjala: udhëtimi i ungjillëzimit

- Porosia e Papës Benediktit XVI me rastin e Ditës Botërore për Komunikimet Shoqërore 2012

fq. 2-3

Po ta dinit sa ju dua, do të qanit nga gëzimi

- Nga ditari i një shtegtari në Megjugorje, 11-13 maj 2012.

fq. 3-4

HESHTJA DHE FJALA: UDHËTIMI I UNGJILLËZIMIT

P. Benedikti XVI duke lëshuar mesazhin e tij të parë në rrjetin shoqëror Twitter në internet.

Të dashur vëllezër dhe motra,
Pasi që po afrohet Dita Botërore e Komunikimeve Shoqërore 2012, dëshiroj të bashkëndaj me ju disa reflektime mbi aspektin njerëzor të komunikimit, që ndonjëherë harrohet, edhe pse është shumë i rëndësishëm, e që sot duket veçanërisht i nevojshëm për ta kujtuar. Bëhet fjalë për marrëdhënien mes heshtjes dhe fjalës: dy momente të komunikimit që duhet të baraspeshohen, duhet t'i lënë vend njëra-tjetrës dhe të integrohen për të ndërtuar një bashkëbisedim të vërtetë dhe një afërsi të thellë mes njerëzve. Kur heshtja dhe fjala e përjashtojnë njëra-tjetrën, komunikimi nuk përparon, ose sepse provokon njëfarë trullsojeje, ose sepse është në kundërshtim dhe krijon një kalim të ftohtësisë; përkundrazi kur integrohen në mënyrë të ndërsjellët, komunikimi del me vlerë dhe me domethënie.

Heshtja është pjesë përbërëse e komunikimit dhe pa të nuk ekzistojnë fjalët plot përmbajtje. Në heshtje dëgjojmë dhe njohim më mirë vetveten, lind dhe thellohet mendimi, kuptojmë me qartësi më të madhe atë gjë që dëshirojmë ta themi ose atë gjë që e presim prej tjetrit, zgjedhim se si do të shprehemi. Duke heshtur e lejojmë tjetrin që të flasë, që ta shprehë vetveten, ndërsa neve na lejon që të mos rrimë të lidhur, pa një përballim të nevojshëm vetëm të fjalët ose tek idetë tona. Në këtë mënyrë, hapet një vend i dëgjimit të ndërsjellët dhe bëhet e mundur

marrëdhënia më e plotë njerëzore.

Në heshtje, p. sh. i pranojmë çastet e vërteta të komunikimit ata që e duan njëri-tjetrin: e pranojmë gjestin, shprehjen e fytyrës, trupit si edhe shenjat që e paraqesin personin. Në heshtje flet gëzimi, kujdeset, vuajtja, që pikërisht në heshtje e gjen një formë shprehjeje veçanërisht të dendur. Nga heshtja, pra, buron një komunikim shumë më kërkues që thërret në përgjegjësi ndjeshmërinë dhe aftësinë e të dëgjuarit, që shumë shpesh zbulon masën dhe natyrën e lidhjeve. Aty ku porositi dhe informacionet janë të mjaftueshme, heshtja bëhet qenësore për të zgjedhur atë gjë që është e rëndësishme nga ajo që është e panevojshme dhe dytësore.

Reflektimi i thellë na ndihmon që të zbulojmë marrëdhënien ekzistuese mes ngjarjeve, të cilat në shikim të parë duken të shkëputura nga njëra-tjetra, për të vlerësuar dhe për të analizuar porositi; dhe kjo bën që të kemi mundësi t'i bashkëndajmë mendimet e peshuara që janë të lidhura, duke e jetësuar njohjen e vërtetë që e bashkëndajmë. Prandaj, është e nevojshme që të krijojmë mjedisin dhe hapësirën, pothuajse një lloj "ekosistemi" që di ta baraspeshojë heshtjen, fjalën, figurat dhe zërat. Pjesa më e madhe e dinamikës së tashme të komunikimit drejtohet nga pyetjet që kërkojnë përgjigje. Forcat kërkuese dhe rrjetet shoqërore janë pikënisja e komunikimit për

shumë njerëz që kërkojnë këshilla, sugjerime, informacione dhe përgjigje.

Në ditët tona, Rrjeti po bëhet gjithnjë e më shumë vend i pyetjeve dhe përgjigjeve; aq më tepër, shumë shpesh njeriu bashkëkohor bombardohet nga përgjigjet që iu jepen atyre pyetjeve të cilat ai kurrë nuk i ka bërë dhe atyre nevojave të cilat nuk i ndjen. Heshtja është e çmueshme për të ndihmuar dallimin e nevojshëm mes nxitjeve të shumta dhe përgjigjeve që i marrim, pikërisht për të njohur dhe për t'u përqendruar në pyetje vërtet të rëndësishme.

Në kompleksin e dallueshmërisë së botës së komunikimit del në pah, gjithsesi, kujdesi i shumë vetave ndaj pyetjeve të fundit të ekzistencës njerëzore: Kush jam? Çfarë mund të di? Çfarë më duhet të bëj? Çfarë mund të shpresoj? Ka rëndësi të madhe që t'i pranojmë ata njerëz që i formulojnë këto pyetje, për të hapur një dialog të thellë, të përbërë nga fjala, përballja, por edhe nga thirrja për të reflektuar dhe heshtja, që, disa herë, mund të jetë më e qartë se një përgjigje e përsheptuar dhe që e ndihmon atë që pyet për t'u futur në thellësi të vetvetes dhe t'i hapet ecjes drejt përgjigjes së Hyjit që është shkruar në zemrën e njeriut. Ky fluks i vazhdueshëm i pyetjeve parqet, në thellësi, shqetësimin e qenies njerëzore që vazhdimisht kërkon të vërtetën, e vogël ose e madhe, që i jep kuptim shpresës dhe ekzistencës. Njeriu nuk mund të kënaqet me një shndërrim të thjeshtë dhe të lejueshëm të shndërrimit të mendimeve të dyshimta dhe të përvojave jetësore: të gjithë e kërkojmë të vërtetën dhe e bashkëndajmë këtë dëshirë kaq të thellë, aq më shumë në kohën tonë, në të cilën "kur personat i shndërrojnë informacionet, tashmë janë duke i bashkëndarë edhe vizionet e tyre për botën, shpresat dhe idealet e tyre" (Porosia për Ditën Botërore të Komunikimeve shoqërore 2011).

Duhen shikuar me interes format e ndryshme të faqeve të internetit, jetësimit të rrjeteve që mund ta ndihmojnë njeriun e sotëm për të jetuar çastet e reflektimit dhe të pyetjes së vërtetë, por edhe për të gjetur hapësirat e heshtjes, rastet e lutjes, meditimit ose të bashkëndarjes së Fjalës së Hyjit. Kur janë porosive të shkurtra, shumë shpesh jo më të gjata se një rresht bibliq, aty ka mundësi të shprehen mendimet e thella, në qoftë se secili nuk e lë pas dore kultivimin e brendisë personale.

Nuk duhet të çuditemi nëse, në traditat e dallueshme fetare, vetmia dhe heshtja janë vende të privilegjara për t'i ndihmuar njerëzit që ta gjejnë vetveten dhe atë të Vërtetë që u jep kuptim të gjitha gjërave. Hyji i Zbulesës biblike flet edhe pa fjalë: "Siç tregon kryqi i Krishtit, Hyji flet edhe përmes heshtjes së vet. Heshtja e Hyjit, përvoja e largësisë së të Gjithëpushtetshmit dhe Atit është fazë vendimtare në ecjen tokësore të Birit të Hyjit, Fjalës së mishëruar, (...) Heshtja e Hyjit i zgjat ato fjalë, të cilat i tha më parë. Në ato çaste të errëta, Ai flet në misterin e heshtjes" (Verbum Domini, 21). Në heshtjen e Kryqit flet gojëtaria e dashurisë së Hyjit e jetuar nderi në dhurimin suprem. Pas vdekjes së Krishtit, toka mbetet në heshtjen e të Shtunës së madhe, kur "Mbreti fle dhe Hyji i bërë njeri i zgjon ata që flenë gjatë shekujve" (krh. Shërbesa e leximeve të Shtunës së madhe), jehon zëri i Hyjit plot me dashuri për njerëzimin.

Në qoftë se Hyji i flet Hyjit në heshtjen e vet, gjithashtu edhe njeriu në heshtje e zbulon mundësinë për të folur me Hyjin dhe për Hyjin. "Kemi nevojë për atë heshtje që bëhet soditje, që na bën të hyjmë në heshtjen e Hyjit dhe të arrijmë në atë pikë ku lind Fjala, Fjala që sjell shëlbim" (Predikimi, në Meshën me anëtarët e Komisionit Teologjik

Ndërkombëtar, 6 tetor 2006). Në bisedën tonë për madhërinë e Hyjit, biseda jonë është gjithmonë e papërshtatshme dhe në këtë mënyrë hapet para nesh hapësira e soditjes së heshtur. Nga kjo soditje lind urgjenca e misionit në krejt forcën e vet të brendshme, domosdoshmëria e pandalshme për të "komunikuar atë gjë që e kemi parë dhe e kemi dëgjuar", kështu që të gjithë të jenë në bashkim me Hyjin (krh. 1Gjn 1,3).

Soditja në heshtje na bën që të zhytemi në burimin e Dashurisë që na drejton drejt të afërmit tonë, për të ndërë dhimbjen e tij, për t'ia ofruar dritën e Krishtit, porosinë e tij të jetës, dhuratën e dashurisë së tij të plotë që shëlbbon. Në soditje të heshtur, lind pastaj, me forcë më të madhe, ajo Fjalë e përjetshme përmes të cilës u krijua bota dhe pranohet ai plan shëlbimi që Hyji e realizon përmes fjalëve dhe gjesteve gjatë gjithë historisë së njerëzimit.

Siç na kujton Koncili II Vatikanas, Zbulesa hyjnore realizohet në "ngjarjet dhe fjalët e lidhura në mënyrë intime, në mënyrë që veprat, që kryen Hyji në historinë e shëlbimit, e paraqesin dhe e forcojnë doktrinën dhe realitetin domethënës të fjalëve, përderisa fjalët shpallin veprat dhe e shpjegojnë misterin që përmbajnë ato" (Dei Verbum, 2). Ky projekt shëlbimi

kulmon në personin e Jezusit të Nazaretit, ndërmjetësit të plotësisë së krejt Zbulesës. Ai bëri që të njihet fytyra e vërtetë e Hyjit Atë, që me Kryqin dhe Ringjalljen na bëri të kalojmë nga skllavëria e mëkatit dhe vdekjes në lirinë e bijve të Hyjit. Bëri të njihet pyetja themelore e kuptimit, që njeriu në Misterin e Krishtit të gjejë përgjigjen e duhur për t'ia dhënë zemrës së paqetë njerëzore. Pikërisht prej këtij Misteri lind misioni i Kishës. Ky Misteri i shtyn të krishterët që të bëhen shpallësit e shpresës së shëlbimit, dëshmitarë të asaj dashurie që përnxit dinjitetin e njeriut dhe ndërton drejtësinë dhe paqen.

Të edukohesh për komunikim, do të thotë të mësosh për të dëgjuar, për të soditur, përveçse për të folur, dhe kjo është në mënyrë të veçantë e rëndësishme për veprimtarët e ungjillëzimit: heshtja dhe fjala janë të dyja elemente të domosdoshme dhe integruese të veprimit komunikues të Kishës, për një shpallje të ripërtërirë të Krishtit në botën bashkëkohore.

Marisë, heshtja e të cilës "e dëgjon dhe bën që të lulëzojë Fjala" (Lutja e takimit rinor, Loreto, 1-2 shtator 2007), Zoti ia besoi veprën e ungjillëzimit, që Kisha e plotëson përmes mjeteve të komunikimit shoqëror.

Papa Benedikti XVI

PO TA DINIT SA JU DUA, DO TË QANIT NGA GËZIMI

Shtegtimi në Megjurgorje, ka qenë për mua vërtet një dhuratë e marrë drejtpërdrejt nga Virgjëra Mari. Kur disa vëllezër të komunitetit tim më thanë që do të shkonin në Megjurgorje, unë e kam ndërë si një thirrje nga Qielli. Pyeta gruan time, ajo ishte dakord, pyeta fëmijët e mi dhe 2 prej tyre deshën të vinin me mua: Elia, 10 vjeç, dhe Susanna, 8 vjeçe. Kështu, të premten në mëngjes, në 6:30, u nisëm nga Lezha.

Quhem Raffaele e së bashku me gruan time, Francesca, dhe me 9 fëmijët, në pritje të së dhjetës, jemi një familje në mision në Shqipëri, në dioqezën e Lezhës, prej rreth 8 vjetësh, dhe bëjmë pjesë në Ecjen Neokatekumenale.

Prej kohësh dëshiroja të shkoja në Mexhurgorje për dy arsye të veçanta: për ta falënderuar Virgjërën Mari për Ecjen e besimit, për rizbulimin e pagëzimit që Ajo vetë ia frymëzoi një burri spanjoll, Kiko Argüello, përpara më shumë se 45 vjetësh (data zyrtare e miratimit të statuteve është 11 maj 2008, fiks 4 vjet më parë!); dhe për t'i kërkuar ndihmë Marisë që të më ndriçojë e të ma tregojë vullnetin e Hyjit për mua e familjen time. U bë një kohë e gjatë krize për mua, ku e pyes veten nëse Hyji po më thërret ende të rri në Shqipëri si misionar apo ka ardhur koha që të kthehem?

Arrijmë në katedralen e Shkodrës, në orën 7:30 për Meshën e Shenjtë. Nuk ka mënyrë më të mirë për ta filluar këtë shtegtim dhe i them vetes që ndoshta Zoti do të më flasë menjëherë. Nga leximet e Meshës së ditës më godasin veçanërisht këto fjalë:

"Apostujt, pleqtë dhe e gjithë Kisha vendosën të zgjidhnin disa prej tyre e t'i dërgonin..." (nga Vap 15, 22-31) e pastaj Ungjilli "Askush nuk ka një dashuri më të madhe se këtë, të japë jetën për miqtë e vet"...Nuk më zgjodhët ju mua, por unë ju zgjodha ju dhe ju caktova të shkonin e të jepni fryt e fryti juaj të qëndrojnë" (Gjn 15,12-17). Gruaja ime thotë që s'ka shurdh më të madh se ai që nuk do të dëgjojë...

Pas Meshës, nisemi për shtegtim dhe jemi rreth pesëdhjetë veta. Menjëherë, më godasin fjalët e para dhe figura e Don Prekës që na mirëpret dhe na shpjegon çfarë është një shtegtim. Mendoj se ai është një nga ata njerëz që Hyji i thërret për detyra të veçanta, një thirrje brenda thirrjes, dhe i dhuron një dashuri e një përkushtim të veçantë për Virgjërën Mari. E është bukur të shohësh që kjo dashuri bie sadopak mbi atë që është pranë tij, si dhe mbi bashkëpunëtorët e tij.

Në autobus lutemi, dëgjojmë, flasim, fillon të krijohet pak bashkim... dikush këndon prej gëzimit, durojmë edhe ndonjë bezdi të vogël... Vëzhgoj dy murgësja tashmë jo krejt të reja, por me një buzëqeshje të freskët, dhe mendoj: "Një jetë e tërë e dhuruar Krishtit dhe të afërmit...Hyji është besnik!"

Arrijmë në Megjurgorje pasdite. Hoteli është i bukur dhe mikpritja e shërbimi të mrekullueshëm. Pastaj, shkojmë në kishën famullitare që i është kushtuar Shën Jakobit apostull, ku kush dëshiron mund të marrë pjesë në Meshën e Shenjtë në kroatisht...

Lajmëtar i Radio Marisë
është organ i
Shoqatës Radio Maria.

Tiranë

Rr. Papa Gjon Pali II, Nr. 4
Fushë Kërçik, Babrru, Paskuqan
Tiranë, Shqipëri
+355 4 2 346 346

Shkodër

Sheshi Papa Gjon Pali II
Shkodër, Shqipëri
+355 22 24 08 52

Lezhë

Sheshi Besëlidhja
Lezhë, Shqipëri
+355 215 24 970

E-mail: info@alb.radiomaria.org

Përgjegjës

Don Prekë Lazraj

Radio Maria,

Hiri i Hyjit në shtëpinë tënde,
mund të dëgjohet në:

Rrëshen e rrethina

FM 100.7 MHz

Tiranë, Durrës, Kavajë, Berat

FM 91.4 MHz

Shkodër, Podgoricë, Ulqin

FM 102.2 MHz

Lezhë, Laç të Kurbinit, Mamurras

FM 89.6 MHz

Pukë, Fushë Arrëz, Tropojë,

Kukës dhe Kosovë

FM 90.0 MHz

në internet

www.radiomaria.al

Pas Meshës, vizitojmë kthinat me 5 misteret e dritës. Don Preka na ndihmon që t'i meditojmë dhe të lutemi. Aty, në atë çast, kuptoj që përveç se ka qenë një dhuratë e Virgjërës Mari, këtu ka bashkëpunuar edhe i lumi Gjon Pali II. Pastaj, patëm një çast lutjeje edhe te kryqi.

E shtuna fillon në orën 5:00 të mëngjesit është ditë e mbushur plot: udha e kryqit, Mesha e shenjtë, rruzarja në malin e shfaqjes e në fund, në darkë, diçka e mrekullueshme: Adhurimi Eukaristik. Çdo çast është i çmueshëm, çdo fjalë është ujë i freskët, qortim me dashuri, shpresë, ngushëllim, çdo heshtje e rëndësishme, çdo fytyrë një vëlla, çdo zë një lavd, një lutje.

Edhe Fjala e Hyjit në Meshën e së shtunës, 12 maj, më godet (Vap 16,1-10): Shën Pali merr me vete për ungjillëzim Timoteun dhe Shpirti i Jezusit nuk u lejon atyre të predikojnë as në provincën e Azisë, as në Bitini, por..”gjatë natës Pali pati një vegim: i qëndronte përpara një maqedonas dhe e përgjeronte: “Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo!”

Edhe më tepër më godet Ungjilli, sepse ka qenë i njëjti që më doli duke hapur Biblën rastësisht 8 vjet më parë në Portin San Giorgio, kur para se të ishim të dërguar si familje në mision në Shqipëri, isha i mbytur nga dyshimet, nga frika, nga mendimi që të nisesh me 5 fëmijë të vegjël ishte një çmenduri... dhe gishti më ra te kjo fjalë “por, unë ju kam zgjedhur nga bota”. Gruaja ime ma përsërit që nuk ka të shurdhër më të mirë se ai që nuk do të dëgjojë...

E shtunë. Dita kulmon me një hir shumë të madh: Adhurimin Eukaristik. Kënga, besoj në hebraisht, “Joshua” ma prek zemrën. Bekoj Hyjin dhe ia besoj një sërë njerëzish Zotit tonë Jezus dhe Virgjërës Mari, një e nga një. Më vjen ndër mend ajo që më tha në drekë vajza ime Susanna, e cilatani po fle në stol dhe permallohem. -Babi, është bukur këtu, a mund të marrim mamin dhe vëllezërit e tjerë e të qëndrojmë gjithmonë këtu?!

Ashtu siç tha Shën Pjetri gjatë Shndërrimit të Jezusit: “Zot, është bukur për ne të qëndrojmë këtu, nëse do, do të bëj këtu tre tenda...”. Kam edhe një foto te kioska e misterit të katërt të dritës, ku biri im Elia është nën profetin Elia dhe Susanna është ulur

poshtë në vendin e Shën Pjetrit. Shpirti Shenjt ka shumë humor.

Të dielën në mëngjes e kremtuam shpejt Eukaristinë. Është e Diela VI e Pashkëve dhe festa e së Lumes Virgjër Mari të Fatimas. Kam konfirmimin që Maria dhe i lumi Gjon Pali II më duan shumë.

Në Meshë, Fjala e Hyjit ngulmon: “...Kush nuk do, nuk e ka njohur Hyjin. Ja si u dëftua dashuria e Hyjit në ne: Hyji dërgoi një të Vetmin Birin e vet që ne të jetojmë në sajë të tij. Dashuria përmbahet në këtë: jo se ne kemi dashur Hyjin, por Ai na ka dashur ne dhe e ka dërguar Birin e vet si fli pajtuese për mëkatet tona” (1Gjn 4,7-10).

E duke qenë se ndoshta nuk e kisha kuptuar, Ungjilli thotë:...”Askush nuk ka dashuri më të madhe se këtë, të japë jetën për miqtë e vet... Nuk më zgjodhët ju mua, por unë ju zgjodha ju dhe ju caktova që të shkoni e të jepni fryt e fryti juaj të qëndrojnë... Duajuni!”

Mirë, në fund nuk e di se çfarë do të bëj, e ndjej veten pak si Shën Pjetri, që, duke parë Krishtin ecën edhe ai mbi ujë (Mt 14,30). “Porse kur e pa erën e fortë, u frikësua, filloi të humbë në ujë e bërtiti: ”Më shpëto, o Zot!”

Ja, këto fjalë i bërtas edhe unë sot: “Më shpëto, o Zot!”

Për të përfunduar, them: faleminderit, o Zot Jezus; faleminderit Mari, Nëna e Hyjit dhe Nëna ime; faleminderit i lumi Gjon Pali II; e në fund, faleminderit Don Prekë dhe bashkëpunëtorët e Radio Marisë.

Lutuni për mua mëkatarin.

Raffaele Fiori

PRO CREDIT BANK

INTESA SANPAOLO BANK

NË ZVICËR

LLOGARIA NË **EURO 600388970102**

Kodi SWIFT: FEFAALFR

IBAN: AL45209516090000600388970102

LLOGARIA NË **EURO 1043631803**

Kodi SWIFT: USALALTR

IBAN: AL25208110080000001043631803

Duke telefonuar në numrin:
0900123411 dhuron 5 Franga

LLOGARIA NË **LEK 600388970001**

Kodi SWIFT: FEFAALFR

IBAN: AL56209516090000600388970001

LLOGARIA NË **LEK 1043631801**

Kodi SWIFT: USALALTR

IBAN: AL 79208110080000001043631801

Në bankën **CREDIT SUISSE**

RADIO MARIA

LLOGARIA NË **CHF 361173-10-1**

IBAN: CH1804835036117310001